

Yıldız Balığı Saati

Yavuz DEMİRKIRAN

Yıldız Balığı Saati

Yavuz DEMİRKİRAN

Denizyıldızı Stella, okyanusun aydınlık ve hareketli bir bölümünde yaşıyordu. Beş tombul kolu, yumuşak yuvarlak uçları ve her birinde minik çil gibi benekleri vardı. Vücudunun üzerinden küçük, örgülü bir yosun çantası asılıydı; çantanın minik deniz kabuğundan bir tokası vardı ve Stella her hareket ettiğinde tık diye ses çıkarıyordu. Her sabah kumlu deniz tabanını keşfetmeyi, gelgitlerin geride bıraktığı hazineleri aramayı çok severdi.

Bir gün Stella kumun içine yarı gömülmüş tuhaf bir şey fark etti. Yuvarlak ve parlak bir şeydi; yüzü deniz kabuğuna benziyordu ve iki ibresi farklı yönleri gösteriyordu. Kumu süpürdü ve kenarlarında sayılar gördü. 'Ne tuhaf bir saat!' dedi. 'Ama ibreleri hikâyelerdeki saatler gibi tik tak etmiyor. Yavaşça, ileri geri hareket ediyorlar, tıpkı okyanusun kendisi gibi.'

Stella saati yosun çantasına koydu ve arkadaşlarına göstermek için aceleyle yola çıktı. Minik sarı denizatı Pip, bir yosun dalının arasından başını uzattı; kırmızı kurdelesini dalgalanıyordu. Küçük yeşil kaplumbağa Sandy, kabuk bileziği şingirdayarak yanlarına geldi. 'Ne buldun?' diye sordular. Stella saati kaldırdı; saatin ibreleri, çevrelerindeki suyun itip çekmesine uyarak hafifçe sallanıyordu.

Tam o sırada su daha hızlı dönmeye başladı. Güçlü bir akıntı Pip'in kıvrık kuyruğunu çekti ve Pip endişeyle ciyakladı. Sandy derin suya doğru yüzmeye başladı, ama Stella, 'Durun! Saate bakın!' diye seslendi. Saatin ibreleri dönen suyu gösteriyordu. 'Sanırım bu saat gelgitleri takip ediyor,' dedi Stella. 'Ve şu anda gelgit tehlikeli bir akıntı oluşturuyor.'

Stella arkadaşlarını büyük bir kayanın arkasındaki sessiz bir noktaya götürdü. 'Bu saati anlamamız gerek,' dedi. 'O zaman suyun ne zaman güvenli olduğunu bilebiliriz.' Pip başını salladı; kocaman mavi gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Sandy iç çekti. 'Ama ben şimdi oynamak istiyorum!' Stella nazikçe gülümsedi. 'Hadi Dede Mercan'ı bulalım. O okyanus hakkında her şeyi bilir.'

Dede Mercan, turkuaz ve pembe pulları, papağan gagasına benzeyen ağzı olan yaşlı bir papağan balığıydı. Bir yüzgecinin etrafında minik incilerden bir kolye vardı. Stella ona saati gösterince, buruşuk gözleri parladı. 'Ah, bir gelgit saati!' dedi. 'İbreleri saatlere göre değil, okyanus gelgitlerine göre hareket eder. İbreler kıyıya doğru baktığında gelgit yükseliyor demektir. Uzağa baktığında ise gelgit çekiliyor demektir.'

Stella her gün saati okumayı pratik yaptı. İbrelerin suyla birlikte nasıl hareket ettiğini izledi. İbreler derinlere doğru baktığında akıntı güçlüydü. Sıgılıklara doğru baktığında ise su sakindi. Kolunun ucuyla kuma küçük bir harita çizdi. 'Artık plan yapabilirim!' dedi. 'Oynamanın ne zaman güvenli olduğunu söyleyebilirim.'

Ertesi sabah Pip ve Sandy büyük mercan bahçesine doğru yüzmek istediler. 'Güvenli mi?' diye sordu Pip; kırmızı kurdelesini dalgalanıyordu. Stella saati kontrol etti. İbreleri dosdoğru denize doğru bakıyordu. 'Henüz değil,' dedi. 'Gelgit hızla çekiliyor. İbreler kumsala doğru bakana kadar bekleyelim.' Böylece beklediler ve sığ suda oynadılar.

Kısa süre sonra başka küçük deniz canlıları da Stella'nın etrafında toplandı. Minik bir yengeç, bebek bir denizanası ve küçük bir kalamar saati öğrenmek istiyordu. Stella ibrelerin gelgitlerle nasıl hareket ettiğini anlattı. 'İbreler bu yönü gösterdiğinde su sakin olur,' dedi. 'Şu yönü gösterdiğinde ise tehlikelidir.' Küçükler dikkatle dinlediler.

Bir öğleden sonra Sandy saati kontrol etmeyi unuttu. Yüzgeçlerini çırparak derin suya doğru koştu. 'Sandy, dur!' diye seslendi Stella. Saate baktı. İbreler güçlü akıntıyı gösteriyordu. 'Gelgit dönüyor!' diye bağırdı. Sandy tam zamanında durdu. 'Teşekkürler Stella,' dedi. 'Artık her zaman saati kontrol edeceğim.'

Stella tüm küçük deniz canlılarına yardım etmeye karar verdi. Bir kayanın üzerine çıktı ve saati kaldırdı. 'Beni takip edin!' dedi. 'İbreler kıyıyı gösterdiğinde sakın suda oynayacağız.' Pip ve Sandy sevinçle bağırdılar. Küçükler, suyun güvenli ve sıcak olduğu sessiz bir lagüne doğru Stella'yı ve saati takip ettiler.

O günden sonra Stella gelgit bekçisi oldu. Her sabah saati kontrol ediyor ve arkadaşlarına yüzmenin ne zaman güvenli olduğunu söylüyordu. Pip sabırla beklemeyi öğrendi ve Sandy aceleyle yola çıkmadan önce her zaman saate baktı. Küçükler sakin suda mutlu mutlu oynuyor, su sıçratıp gülüyorlardı.

Dede Mercan uzaktan izleyip gülümsedi. 'Harika bir şey öğrendin Stella,' dedi. 'Doğayı anlamak plan yapmamıza ve güvende kalmamıza yardımcı olur.' Stella gurur duydu. Yosun çantası yanına hafifçe çarpıyordu ve içindeki saat gelgitlerin ritmiyle usulca tik tak ediyordu.

Stella saati çantasında tuttu, ama arkadaşlarına suyu kendilerinin nasıl okuyacağını da öğretti. 'Yosunun nasıl eğildiğini görüyor musunuz?' dedi. 'Bu da gelgit demek.' Pip ve Sandy pratik yaptılar ve kısa süre sonra akıntının ne zaman güçlü olduğunu anlayabildiler. Her seferinde saate ihtiyaç duymuyorlardı, ama Stella yanlarında olduğunda her zaman kendilerini daha güvende hissediyorlardı.

Bir akşam, güneş okyanusun üzerinde batarken Stella bir kayanın üzerine oturdu ve saatin ibrelerinin hareketini izledi. İbreler gelgitle birlikte yavaş ve düzenli bir şekilde sallanıyordu. Yardım ettiği tüm arkadaşlarını düşündü. 'Okyanusun kendi saati var,' dedi. 'Ve artık onu anlayabiliyoruz.'

Küçük deniz canlıları uyku öncesi hikâyesi için Stella'nın etrafında toplandılar. Stella onlara saati bulduğu günü ve Dede Mercan'ın ona gelgitleri nasıl öğrettiğini anlattı. 'Unutmayın,' dedi, 'okyanus bize ne zaman oynayacağımızı ve ne zaman bekleyeceğimizi söyler. Eğer dinlersek, güvende kalabilir ve eğlenebiliriz.' Hepsi başlarını salladı ve yarının macerasına hazırıldılar.